

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

בתיבת נח כל החיות והבהמות היו יחדיו ולא הויקו זה את זה כלל בדוגמת לעתיד לבוא שאז "וגר זאב עם כבש ופרה ודוב גו". והענין הוא שהטריפה והדריסה בחיות זהו כענין "מוחין דקטנות". וכמו שאנו רואים במי ששכלו קטן לא יוכל לסבול היפוכו מצד קוטן דעתו ושכלו הקצר; אבל מי שהוא בר שכל גדול יכול הוא לסבול היפוכו בתכלית ואינו מתפעל כלל ממה שזולתו עומד כנגדו. ולכן לעתיד לבא מצד זה שהמוחין יהיו אז "מוחין דגדלות" - לא יויקו החיות. ועל דרך זה ה" בתיבת נח.

(ע"פ 'המשך מים רבים תרל"ד' ע' פה)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

וישת מן היין (ט כא)

משקה הוא דבר טוב להוציא מהעלם לגילוי - אך ורק למי שיש לו חוש וכלי שיוכל לקבל. ולמי שאין לו חוש ואין לו כלי קיבול אין לו לשתות על דרך "עם הארץ אסור לאכול בשר".

(תורת שלום - ספר השיחות' ע' 4)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

וישת מן היין (שם)

התועודות היא אחד מיסודי דרכי החסידות ובהתועודות לוקחים מעט משקה. עצם ענין המשקה צריך להיות מופרך אצל חסידים. והוא פלא איך מגיעים חסידים למשקה. . . אלא הטעם האמיתי הוא שמעט המשקה הוא בשביל כוונה פנימית - לשרות את העור ועל דרך ההשקאה קודם השחיטה שהיא בשביל הפשטת העור. ע"י מעט משקה חסידי העור נהי' רך ע"י מעט משקה חסידי נהי' הסכם חזק על סור מרע ועשה טוב ולאמיתו של דבר ע"י מעט משקה חסידי הסור מרע ועשה טוב מקבל פנים אחרים.

(לקוטי דיבורים' ח"ד ע' 1438)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שבת פרשת נח היא שבת כללית להיות השבת הראשונה שבה נשלמת העבודה דששת ימי המעשה שלאחרי שבת בראשית - כמודגש בשם הפרשה: "נח" מלשון מנוחה "בניחא דרוחא שהוא בחינת שביתה כאדם השובת ממלאכתו וכמ"ש וישבות ביום השביעי ותרגומו ונח ביומא שביעאה" היינו שבשם הפרשה מודגש כללות ענינו של יום השבת.

(ע"פ 'ספר השיחות ה'תשנ"ב' ח"א ע' 58)

כ"ק אדמו"ר הזקן

הן עם אחד ושפה אחת לכלם (יא ו)

אנשי דור הפלגה ידעו אשר לקבל מעולם התיקון הוא על ידי בטול היש. והם לא רצו בזה אלא רצו לילך בשרירות לבם ושאף על פי כן יומשך להם השפעת טובה ועל כן נתחכמו לעשות המגדל והעיר. והוא שנתייעצו שעל ידי האחדות שיהי' בנייהם על ידי זה ימשיכו להם טובה והשפעה גשמית. וזהו מה שאמר הקב"ה "הן עם אחד ושפה אחת לכולם ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות". כי לפי שבאמת על ידי ההתכללות והחבור נמשך ממקום עליון ביותר ואם כן הרי ח"ו ימשיכו המים היוצאים מבית ה' לבית הכסא. ועל כן "הבה ונבלה שפתם" - פיוור לרשעים הנאה להם והנאה לעולם' וכנסו לצדיקים - שיש בהם הבטול להשם ית' - הנאה להם והנאה לעולם'. כי על ידי ההתכללות נמשך ממקום עליון. ולכן השלום הוא הכלי המחזיק ברכה.

(תורה אור' פרשתנו יא ג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

תיבת נח היתה ספינה מרובעת ולא עגולה כשאר הספינות לפי שלא הי' הכוונה שתהי' שטה במים אלא רק שתהי' יושבת על פני המים ולכן לא הי' צריך נח למלחים ותורן וספן כי לא הי' הילוך התיבה על פי הרוחות המנשבות כהילוך הספינות בים אלא הלכה מעצמה בנחת ושלום בלא רוחות כלל. ושרש הענין הוא לפי שמי המבול שרשם למעלה מן הים כי הרי היו מי המבול מן המים שמעל השמים הנקראים מים העליונים הרוחניים. ולזאת ירד הגשם דמי המבול ממים עליונים הללו כדי לטהר את הארץ מטומאתה כטובל במקוה.

(תורת חיים' פרשתנו נח ג)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

וירח ה' את ריח הניחוח (ח כא)

הריח עולה למות דוקא ומחזק את המות מה שאין כן המאכל מתברר בקיבה ונעשה דם בכבד ומהכבד עולה ללב והלב משלח המובחר למות. ונמצא שהריח הוא מלמעלה למטה שמתחלה עולה במוח על ידי החוטם. והנה ענין "ויאמר ה' אל לבו" היינו כביכול שלבו ברשותו וזהו על ידי "וירח ה' את ריח הניחוח" - שהריח הוא העלאה אל המוח ולכן מזה נמשך ש"ויאמר ה' אל לבו לא אוסף עוד לקלל".

(אור התורה' פרשתנו ע' תתשעה)